

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 2Csp/56/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8222201877
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tomáš Dulina
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2023:8222201877.5

Rozhodnutie

Okresný súd Bardejov sudcom JUDr. Tomášom Dulinom v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtňa 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtňa 48, Bratislava, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XX, o zaplatenie 604,14 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a .

II. Žalovanej n e p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 28.09.2022 sa pôvodný žalobca, obchodná spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 604,14 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 28.02.2020 do zaplatenia a nahradiť žalobcovi trovy konania.

2. Žalobu odôvodňoval tým, že pôvodný žalobca a žalovaná uzatvorili spolu dňa 04.09.2019 zmluvu o pôžičke č. 21517810 / 9099801361 (evidenčné číslo zmluvy/ príd. autorizačný kód), na základe ktorej poskytol Žalobca Žalovanému pôžičku vo výške 563,7 Eur („Cena na splátky“ alebo „Pôžička – finančné plnenie“) na kúpu spotrebného tovaru bližšie špecifikovaného v zmluve (mobilný telefón). Kúpna cena tovaru bola 563,7 Eur. Žalovaný pri podpise zmluvy uhradil akontáciu vo výške 0 Eur a na zvyšok kúpnej ceny Žalobca poskytol Žalovanému pôžičku podľa uvedenej zmluvy o pôžičke. Účelom Zmluvy bolo poskytnutie pôžičky na zakúpenie tovaru na základe vlastného výberu Žalovaného. Cena na splátky znamená viazaný spotrebiteľský úver v čiastke poskytnutej Žalovanému Žalobcom, a to vo výške kúpnej ceny konkrétneho tovaru zníženej o zaplatenú akontáciu. Akontácia je časťou kúpnej ceny tovaru, ktorú žalovaný zaplatil pred dodaním tovaru. Obsahu uvedených pojmov vyplýva nielen zo Zmluvy samotnej - ich výklad je obsiahnutý aj v Podmienkach k Zmluve o pôžičke (resp. Všeobecných obchodných podmienkach), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy. S podmienkami zmluvy a ich obsahom sa Žalovaný oboznámil, čo potvrdil vlastnoručným podpisom. Podľa zmluvy o pôžičke mal Žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 36 mesačných splátkach v sume 20 Eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 720 Eur (pozn. uvedené bez akontácie). Do dnešného dňa uhradil Žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy sumu (bez akontácie) 0 Eur. Vzhľadom na to, že Žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, Žalobca listom z dňa 29.12.2019 – Predžalobná upomienka, vyzval Žalovaného k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol Žalovanému dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne Žalobca Žalovaného upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, Žalobca bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil. Žalobca využil oprávnenie v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia a dňa 19.02.2020 úver zosplatiť, o čom bol Žalovaný informovaný listom z dňa 22.02.2020 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Ku zosplateniu samotnému došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty

na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred zosplatením. Splátka uvedená v Predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje začiatok plynutia premičacej lehoty. Neuhradením aspoň splátky uvedenej v Predžalobnej upomienke sa Žalovaný dostal do omeškania viac než 3 mesiace, a teda súčasne Žalobcovi vzniklo v zmysle §53 ods. 9 ObčZ oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu naraz. Keďže ku zosplateniu dlhu nedochádza automaticky priamo zo zákona, v zmysle zákonnej úpravy musel Žalobca počkať na vznik potrebnej dĺžky omeškania dlžníka. K uvedenému poukazujeme na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici Sp.zn.: 16Co/33/2018 a uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn: 17Co/447/2016. Do dnešného dňa Žalovaný dlžné splátky neuhradil. Právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje článok 10.2 zmluvných podmienok. Celkový dlh Žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 604,14 Eur. Žalobca si týmto zároveň uplatňuje zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznamení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde obvyklá doba doručenia zásielky je 5 dní. Zmluvnú pokutu, evidovanú v priloženom Prehľade splátok a úhrad v stĺpci „Pokuta“ v sume 71,36 Eur, si Žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Ku dňu podania žalobného návrhu mal Žalovaný uhradiť sumu 604,14 Eur /označené v Prehľade splátok a úhrad ako stĺpec „Splátka“/. Uvedenú sumu (ďalej ako „istina“) tvorí: súčet predpísaných splátok do zosplatenia dlhu („suma splátok“) a suma po zosplatení, pričom výsledná suma zahŕňa aj akontáciu: Počet splátok Výška splátky Suma splátok (počet*výška) Suma po zosplatení akontácia Spolu Istina (Eur) 4 20 80 524,14 0 = 604,14 Ku dňu podania žalobného návrhu Žalovaný uhradil sumu 0 Eur. Uvedená suma je v Prehľade splátok a úhrad evidovaná v stĺpci „Úhrada“, pričom zahŕňa akontáciu vo výške 0 Eur a celkovú sumu vykonaných úhrad vo výške 0 Eur, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia. Súčasťou pohľadávky Žalobcu a sú aj náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, ktoré si Žalobca v tomto konaní uplatňuje vo výške 0 Eur /označené na konci výpisu ako stĺpec „MP3“/. V zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka sú príslušenstvom pohľadávky aj náklady spojené s jej uplatnením t.j. v predmetnej veci sú týmito nákladmi náklady spojené s vymáhaním pohľadávky. Na základe vyššie uvedeného, celkovú výšku dlžnej sumy Žalovaného ku dňu podania návrhu tvorí: Istina (bez akontácie) + Náklady na vymáhanie - Prijaté úhrady (bez akontácie) = Dlžná suma 604,14 Eur + 0 Eur - 0 Eur = 604,14 Eur Náklady na vymáhanie pohľadávky si žalobca v tomto konaní uplatňuje vo výške 0 Eur. Zostatok pohľadávky evidovaný v Prehľade splátok a úhrad / stĺpec „Zostatok“/ zahŕňa aj zmluvnú pokutu vo výške 71,36 Eur /stĺpec „Pokuta“/, ktorú si Žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Na základe vyššie uvedeného: Dlžná suma - Neuplatnené náklady = Žalovaná suma 604,14 Eur - 0 Eur = 604,14 Eur.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca v žalobe označil a v prílohe predložil zmluvu o spotrebiteľskom úvere, štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere (Quatro) a ďalšie zmluvné podmienky, dotazník o klientovi, žiadosť o poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru, predžalobnú upomienku (s doručenkou), oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru (bez doručenky), Notársku zápisnicu a Prehľad splátok a úhrad.

4. Uznesením č.k. 2Csp/56/2022 – 101 zo dňa 12.10.2023 tunajší súd zamietol návrh Občianskeho združenia Všeobecná ochrana práv a spotrebiteľov, so sídlom Šafárikovo námestie 7, Bratislava, IČO: 42 362 962 na jeho pribratie do konania ako osobitného subjektu na strane žalovaného.

5. Uznesením súdu zo dňa 31.08.2023, č.k. 2Csp/56/2022 - 79 bolo pripustené, aby namiesto pôvodného žalobcu do konania na strane žalobcu vstúpila Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtne 48, Bratislava, IČO: 35 831 154.

6. Žalovanej bola žaloba s prílohami doručená postupom podľa § 116 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) dňa 09.08.2023, k tejto sa písomne nevyjadrila, skutkové tvrdenia žalobcu nepoprela.

7. Žalobca dňa 20.09.2023 doručil tunajšiemu súdu podanie, v ktorom uviedol, že za účelom preukázania schopnosti žalovaného splácať spotrebiteľský úver odkazuje na údaje o zamestnávateľovi a výške mesačného príjmu uvedené v úverovej zmluve, ktorých pravdivosť žalovaný potvrdil svojim vlastnoručným podpisom. Z uvedeného vyplýva, že v čase uzavretia zmluvného vzťahu bol žalovaný v riadnom pracovnoprávnom vzťahu. Súčasne máme zato, že výška dosahujúceho čistého mesačného príjmu žalovaného v čase podpisu úverovej zmluvy bola postačujúca na plnenie si povinností žalovaným vyplývajúcich z úverovej zmluvy. Právny predchodca žalobcu prostredníctvom svojho interného

schvaľovacieho systému overuje pravdivosť údajov uvedených klientom v jeho žiadosti resp. zmluve o úvere. Pred poskytnutím úveru skúma prostredníctvom sociálnej poisťovne príjmy, výdavky (zrážky) a trvanie zamestnania. Taktiež sa overuje počet úverov klienta v bankových a nebankových registroch. Zmluvne stanovená výška mesačnej splátky sa tak s poukazom na žalovaným uvádzané hodnoty javí ako primeraná. Právny predchodca nemal dosah na okolnosti, ktoré po podpise zmluvy znemožnili žalovanému riadne splácať poskytnutý úver a o týchto ani nemohol mať vedomosť. Žalobca taktiež poukazuje na tú skutočnosť, že žalovaný žiadnym spôsobom neinformoval nášho právneho predchodcu o zmene finančných pomerov, ktoré by znemožnili žalovanému riadne splácanie poskytnutého úveru. Rovnako tak zo strany žalovaného nebola prednesená žiadosť o prípadné zníženie mesačnej splátky, ktorú by náš právny predchodca posúdil a so žalovaným dohodol nové podmienky splácania. Na tomto mieste možno tiež spomenúť, že veriteľ si vyžiadal od žalovaného za účelom overenia jeho bonity súhlas s použitím jeho osobných údajov za účelom preverenia jeho úverovej histórie v Nebankovom registri klientskych informácií a v Spoločnom registri bankových informácií ako aj s cieľom preverenia existencie jeho pracovného pomeru v Sociálnej poisťovni. Z uvedeného vyplýva, že veriteľ sa nedopustil konania, ktoré predstavuje hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1, za ktoré by prichádzala do úvahy sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru podľa § 11 ods. 2 veta druhá zákona o spotrebiteľských úveroch. Zároveň upozorňuje na to, nie len veriteľ má povinnosť v zmysle ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. ale z ust. § 7 ods. 2 vyplýva, že aj žalovaný je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplne, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

8. Žalobca v podaní doručenom tunajšiemu súdu dňa 31.10.2023 dal súdu do pozornosti rozsudok Okresného súdu Nitra č.k. 36Csp/210/2020-144 zo dňa 21.09.2021, kde v bode 40. odôvodnenia vyjadril právny názor v otázke zosplatnenia úveru podľa § 565 v spojení s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nasledovne: „Pretože ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je špeciálnym ustanovením, nie je podmienkou uplatnenia práva na zaplatenie celej pohľadávky podľa § 565 Občianskeho zákonníka žiadosť veriteľa o zaplatenie celej pohľadávky, dohoda o tomto práve v zmluve, VOP a ani to nemusí byť v rozhodnutí určené a rovnako si veriteľ toto právo nemusí uplatniť do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky“ V zmysle čl. 8 bod 8.2 zmluvných podmienok zmluvy o pôžičke sa zmluvné strany dohodli, že: „Banka je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania Splátok Úveru žiadať od Klienta zaplatenie celej pohľadávky pred dátumom konečnej splatnosti Úveru, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť Úveru), ak je Klient v omeškaní s úhradou jednej Splátky alebo čiastočného plnenia jednej Splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.“ Vzhľadom na uvedené, nakoľko bol žalovaný preukázateľne v omeškaní viac ako 90 dní so zaplatením splátky splatnej v mesiaci 10/2019, bol naším právnym predchodcom formou predžalobnej upomienky zo dňa 29.12.2019 vyzvaný na zaplatenie, pričom bol zároveň upozornený na možnosť zosplatnenia pohľadávky v celosti. Predmetnú písomnosť žalovaný riadne prevzal dňa 09.01.2020 riadne prevzal, čo potvrdil svojím vlastnoručným podpisom na doručenke. Táto bola konajúcemu súdu predložená ako príloha spolu so žalobou. Nakoľko zo strany žalovaného neprišlo k náprave platobnej disciplíny, náš právny predchodca pristúpil k zosplatneniu pohľadávky v celosti a to ku dňu 19.02.2020, Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti bolo žalovanému zasielané prostredníctvom obvyčajnej listovej zásielky dňa 22.02.2020 doručenkou preto nedisponujeme. Nedoručenie Oznámenia žalovaný nepopiera, preto sa uvedená skutočnosť považuje v zmysle ust. § 151 ods. 1 CSP za nespornú. Zároveň však uvádzame, že predmetná písomnosť má iba deklaratórne účinky, t.j. účinky nastanú spätne ku dňu zosplatnenia momentom oboznámenia sa žalovaného s predmetnou písomnosťou. Žalovaný sa preto mohol o zosplatnení dozvedieť najneskôr z podanej žaloby. Nami uplatnená pohľadávka vo výške 604,14 € pozostáva z: - dlžnej sumy 80,00 €, ktorá predstavuje nasledovné neuhradené úverové splátky: # Neuhradená splátka č. 1 splatná dňa 20.10.2019 v sume 20,00 € # Neuhradená splátka č. 2 splatná dňa 20.11.2019 v sume 20,00 € # Neuhradená splátka č. 3 splatná dňa 20.12.2019 v sume 20,00 € # Neuhradená splátka č. 4 splatná dňa 20.01.2020 v sume 20,00 € - dlžnej sumy predčasne zosplatnenej istiny zostatku úveru v sume 524,14 €, ktorá predstavuje zostatok len „čistej“ istiny úveru bez navýšenia o zmluvné úroky. Súčasne však je žalobca je toho právneho názoru, že nijakým výkladom ust. § 53 ods. 9 OZ, nemožno vyvodiť záver, že zákonodarca vyžaduje 2 úkony pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, jednak výzvu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, ku ktorým musí byť preukázané doručenie oboch listín. Takýto výklad predmetného ustanovenia je podľa názoru žalobcu príliš extenzívny, pretože cieľom zákonodarcu bolo v prvom rade, aby bol dlžník preukázateľne upozornený na možnosť predčasného zosplatnenia úveru a

toto upozornenie sa dostalo do jeho dispozičnej sféry, t. j. aby sa mohol oboznámiť s obsahom takého upozornenia. Žalovaný sa doručením upozornenia podľa § 53 ods. 9 OZ, za ktoré sa dá považovať predžalobná upomienka s obsahom takéhoto upozornenia oboznámil. Následne pôvodný veriteľ využil možnosť predčasného zosplatnenia úveru, ku ktorému úkonu síce žalobca nepredkladá doručenkou alebo doklad preukazujúci odoslanie listiny na poštovú prepravu, nakoľko predmetná listina o zosplatnení úveru má deklaratórny charakter, pričom účinky nastávajú spätne oboznámením sa žalovaného s obsahom listiny o zosplatnení úveru. Žalovaný tak pozitívne vedel aj s ohľadom na bod 10.2 zmluvných podmienok úverovej zmluvy, aké dôsledky bude mať pre neho nezaplatenie splatnej splátky, pre ktorú pôvodný veriteľ zosplatnil úver v celosti. Podporne poukazujeme na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 11.05.2021, č.k. 14CoCsp/52/2020, bod 17 odôvodnenia, ktorým sa odvolací súd vyjadril k zosplatneniu pohľadávky, kde samotné zosplatnenie pohľadávky považuje za právny úkon s deklaratórnymi účinkami. Rovnako poukazujeme na Uznesenia tohto súdu, č.k. 11CoCsp/11/2021 - 179 zo dňa 22.04.2021, bod 6.3 odôvodnenia a č.k. 16CoCsp/22/2021-2224 zo dňa 06.10.2021 bod 8 a 9 odôvodnenia, v ktorom sa súd nestotožnil s argumentáciou prvostupňového súdu a rovnako Oznameniu o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru pripísal deklaratórne účinky. Vzhľadom na uvedené právny predchodca žalobcu k zosplatneniu pristúpil až potom, ako uplynulo 15 dní od upozornenia na možnosť zosplatnenia pohľadávky v celosti. Z tohto dôvodu má žalobca za to, že podmienky vyžadované v § 53 ods. 9 OZ pre zosplatnenie pohľadávky v celosti boli splnené. K podaniu priložil predžalobnú upomienku s doručenkou, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 11.05.2021, č.k. 14CoCsp/52/2020, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 22.04.2021, č.k. 11CoCsp/11/2021 – 179, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 06.10.2021, č.k. 16CoCsp/22/2021 – 224, rozsudok Okresného súdu Nitra zo dňa 21.09.2021, č.k. 36Csp/210/2020.

9. V danom prípade je predmetom konania zaplatenie sumy 604,14 eur s príslušenstvom. Súd v súlade s § 297 písm. b) CSP rozhodol vo veci rozsudkom bez nariadenia pojednávania. Súd oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením. Verejné vyhlásenie rozsudku sa uskutočnilo dňa 27.11.2023.

10. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby, jej príloh, a to zmluvou o spotrebiteľskom úvere, štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere (Quatro) a ďalšími zmluvnými podmienkami, dotazníkom o klientovi, žiadosťou o poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru, predžalobnou upomienkou (s doručenkou), oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru (bez doručky), Notárskou zápisnicu, Prehľadom splátok a úhrad, písomnými vyjadreniami žalobcu, ako aj ďalšími listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou spisového materiálu a aplikoval nasledovnú právnu úpravu na zistený skutkový stav:

11. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

13. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

15. Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

17. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

18. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

19. Súd na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalobca si uplatňoval voči žalovanej nárok vzniknutý mu z ním tvrdenej uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Právny predchodca žalobcu ako veriteľ v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Žalovaná zmluvu uzatvárala ako spotrebiteľ. Predmetná zmluva, o ktorú žalobca opiera svoj nárok je teda spotrebiteľskou zmluvou a na právny vzťah, ktorý mal byť založený touto zmluvou súd aplikoval príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka).

20. V predmetnom prípade súd v prvom rade skúmal, či došlo k uzatvoreniu zmluvného vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou tak, ako to žalobca skutkovo tvrdil v podanej žalobe. Na preukázanie tvrdení žalobcu o uzatvorení zmluvného vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola súdu predložená Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 9099801361, ktorá však nebola podpísaná zo strany žalovanej ako dlžníka ako ani zo strany pôvodného žalobcu ako veriteľa. Žalobca pritom v konaní netvrdil, že by bola zmluva podpísaná iným spôsobom (elektronicky), resp. že by došlo k uzatvoreniu zmluvy inou formou, pričom nepredložil žiadne dôkazy na preukázanie, že došlo skutočne k uzatvoreniu zmluvného vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou. Zo žaloby pritom vyplýva, že „žalovaný pri podpise zmluvy uhradil akontáciu vo výške 0 Eur“, tzn. žalobca sám deklaruje, že zmluva bola (či mala byť) podpísaná zo strany žalovanej. Zo skutkových tvrdení žalobcu ďalej vyplýva, že zmluva bola uzatvorená dňa 04.09.2019, ktorý dátum korešponduje so súdu predloženou písomnou zmluvou, nepodpísanou zo strany žalovanej ani právneho predchodcu žalobcu. Stranou v spore sa niekto môže stať bez toho, aby bol účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, o ktorý v konaní ide; stačí, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom) alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého sa vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jedna strana subjektom práva a strana na opačnej procesnej strane subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania, sa v občianskom procesnom práve užíva pojem vecná legitímácia. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť stranou určitého hmotnoprávneho vzťahu, ale vždy iba to, či stranou objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca

tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (žalovaná), nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, o ktorú v konaní ide (por. rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Cdo 192/2004).

21. V predmetnom prípade nebolo zo strany žalobcu preukázané, že by žalovaná bola nositeľkou žalobcom tvrdenej povinnosti, keď žalobca v konaní súdu nepredložil dôkaz, z ktorého by súd mohol usudzovať pravdivosť žalobcom uvádzaných tvrdení. Skutočnosť, že žalovaná tvrdenia žalobcu nepoprela, nemôžu mať za následok priznanie práva žalobcovi, keď súd nemôže priznať akýkoľvek žalobcom uplatnený nárok. Je povinnosťou žalobcu podoprieť tvrdené skutočnosti dôkazmi, keď povinnosť tvrdenia žalobcu je priamo spojená s dôkaznou povinnosťou. Zo skutkových tvrdení žalobcu uvádzaných v žalobe vyplýva, že zo strany žalovanej pri podpise zmluvy nedošlo k poskytnutiu akontácie, v priebehu zmluvného vzťahu z jej strany nedošlo k žiadnemu plneniu (ani len jednej splátky), žalobca v konaní nepreukázal poskytnutie dlžnej sumy žalovanej, resp. zaplatenie kúpnej ceny tovaru sprostredkovateľovi za žalovanú, ani uzatvorenie písomnej zmluvy. Pokiaľ súd posudzuje každý dôkaz jednotlivo a všetky vo vzájomnej súvislosti je nutné konštatovať, že v konaní nebolo nijakým spôsobom preukázané, že by skutočne došlo k uzatvoreniu zmluvného vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou a že by na základe takto uzatvoreného zmluvného vzťahu právny predchodca žalobcu žalovanej poskytol plnenie, ktoré by mala byť žalovaná žalobcovi povinná vrátiť. V súvislosti s vyššie uvedeným je potrebné poukázať na závery uznesenia Ústavného súdu SR z 11. júna 2019, sp. zn. I. ÚS 246/2019, podľa ktorého: „Pasivita žalovaného v konaní nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok. Všeobecný súd nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti protistrany poprieť tvrdenia žalobcu, ak žalobca samotný zanedbal svoju povinnosť tvrdenia. Povinnosť strany sporu tvrdiť má pritom kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu (čl. 8 CSP – procesné povinnosti a procesné bremená).“

22. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd v spotrebiteľskom spore nemal za preukázané uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako zmluvný základ nároku, ktorý si žalobca v predmetnom konaní uplatňuje.

23. V zmysle § 186 ods. 2 Civilného sporového poriadku, súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada.

24. V zmysle rozsudku Najvyššieho súdu SR z 22.9.2010, sp. zn. 3 M Cdo 6/2010, podľa ktorého: „okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena. Tak napríklad v konaní o zaplatenie dlhu z určitej zmluvy má žalobca (veriteľ) povinnosť bremeno tvrdenia v tom, že so žalovaným (dlžníkom) uzavrel zmluvu, že na jej základe poskytol žalovanému určité plnenie a že žalovaný za toto plnenie neposkytol riadne a včas dohodnutú náhradu (odplatu). Na povinnosť tvrdenia nadväzuje povinnosť označiť dôkazy preukazujúce tvrdené skutočnosti; žalobcu zaťažuje dôkazné bremeno preukázať uzatvorenie zmluvy a poskytnutie plnenia podľa nej. Pokiaľ sú tieto skutočnosti preukázané, žalobca uniesol tak bremeno tvrdenia, ako aj bremeno dôkazu.“

25. V predmetnom prípade súd nemal za preukázaný nárok tak, ako ho žalobca v konaní skutkovo tvrdil, keď predmetný nárok nebol podporený súdu predloženými dôkazmi, tzn. súd mal dôvodné pochybnosti o pravdivosti skutkových tvrdení žalobcu. V tomto prípade, i napriek tej skutočnosti, že žalovaná nerozporevala skutkové tvrdenia žalobcu, keď žalovaná na výzvu súdu nereagovala a k nároku žalobcu sa nevyjadрила, súd ustálil, že sú tu pochybnosti o pravdivosti tvrdení žalobcu o preukázaní existencie zmluvného vzťahu zakladajúceho nárok na zaplatenie dlžnej sumy. V civilnom sporovom konaní je dôkazné bremeno na žalobcovi, ktorý musí tvrdené skutočnosti nielen skutkovo opísať, ale aj preukázať. Vzhľadom na tú skutočnosť, že súd nemal z vykonaného dokazovania preukázaný vznik záväzkovoprávneho vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, keď žalobca v konaní súdu nepredložil ani dôkaz, z ktorého by bolo zrejmé, že peňažné prostriedky (naplnenie reálnej zmluvy o pôžičke) boli žalovanej skutočne poskytnuté, resp. že by právny predchodca žalobcu plnil za žalovanú tretiemu subjektu, súd žalobu zamietol. Súdtiž nemal

v predmetnom konaní preukázanú povinnosť žalovanej vrátiť tvrdené poskytnuté peňažné prostriedky zo strany právneho predchodcu žalobcu žalovanej.

26. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

27. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.²⁴ Úroky z omeškania predstavujú sekundárny právny nárok, ktorý vzniká ex lege ako dôsledok porušenia primárnej právnej povinnosti plniť svoj peňažný záväzok včas a riadne. Možno ich vymedziť ako určitú majetkovú sankciu, ktorú zákon spája výlučne s omeškaním plnenia peňažného záväzku. Vzhľadom na skutočnosť, že súd zamietol žalobcu čo do zaplatenia istiny, nevznikol žalobcovi nárok na zaplatenie úrokov z omeškania, ktoré sú sekundárnym nárokom závislým od povinnosti zaplatenia istiny. Súd preto nárok žalobcu aj vo vzťahu k zaplateniu úrokov z omeškania z dlžných súm zamietol.

28. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

29. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

30. Podľa § 255 ods. 1, ods. 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

31. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP. Súd žalobu v plnom rozsahu zamietol, preto úspech žalovanej predstavuje 100%, avšak súd z obsahu spisového materiálu zistil, že žalovanej v predmetnom konaní trovy konania nevznikli, preto rozhodol tak, že žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Bardejov.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.